

Proroctví svatého Malachiáše a poslední papež

V souvislosti se smrtí Jana Pavla II. a volbou nového papeže se v internetových diskusích poměrně často objevovaly připomínky proroctví svatého Malachiáše (1095-1148). Malachiáš vlastním jménem Maelmhaedhoc O'Morgair byl mnichem a biskupem diecéze v irském Armaghu. V roce 1143 se stal v Derry opatem prvního cisterciáckého kláštera na irském území. Podle legendy měl v roce 1139 nebo 1140 během své pouti do Říma několik proročků vizí, na jejichž základě sepsal seznam 112 budoucích papežů, kteří na Petrův stolec usednou před tím, než bude Řím "zničen a Soudce přijde soudit svůj lid". Seznam je psaný v latině a neobsahuje konkrétní jména, nýbrž stručné přídomky charakterizující jednotlivé postavy. Současný papež Benedikt XVI. by podle soupisu měl být papežem předposledním.

Energický reformátor mnišského života Malachiáš zemřel v roce 1148 v Clairvaux v náručí sv. Bernarda, zakladatele cisterciáckého řádu. Bernard měl údajně prohlásit, že Malachiáš den i hodinu své smrti přesně předpověděl. Nedlouho po svém odchodu z tohoto světa byl Malachiáš papežem Klementem III. (1187-1191) svatořečen. V současné době známý text proroctví pochází z roku 1595, kdy jej jistý Arnold de Wion zařadil do svého díla "Lignum vitae". De Wion se na Malachiáše odvolává jako na autora "proroctví o nejvyšších velekněžích". Dílo mělo už ve své době velký úspěch, neboť proroctví byla často pozoruhodně přiléhavá.

První papežové na seznamu

Prvním na seznamu je papež Celestin II. (1143-1144). Jeho pontifikát Malachiáš shrnul slovy: "Ex Castro Tiberis" (Z jednoho zámku na Tibeře), což je narážka na jeho původ z města Citta di Castello situovaném na břehu řeky Tibery v Toskánsku.

Druhým v pořadí je Evžen III. (1145-1153), respektive výrok "Ex magnitudine montis" (Z velikosti hory). Popis se zdá být výstižný vzhledem k faktu, že se tento muž s příjmením Montemagno narodil na hradě Grammont.

Jako další příklady stojí za zmínku například Řehoř IV. (1227-1241) neboli "Avis Ostiensis" (Pták z Ostie). Na toho se uvedené přízvisko hodí dokonale, neboť před svým zvolením byl kardinálem Ostie, přístavu nacházejícím se nedaleko Říma.

Urbanu IV. (1261-1264) odpovídá označení "Hyerusalem Campaniae". A opravdu je známo, že se narodil v Troyes v Champagni a byl jeruzalémským patriarchou.

Kalix III. (1455-1458), v jehož rodovém znaku byl pasoucí se pozlacený býk, má přídomek "Bos pascens" (Pasoucí se býk). Atd.

Je proroctví sv. Malachiáše podvrhem ze 16. století?

Na druhou stranu je třeba přiznat, že od 16. století byly heslovité popisy dosti neurčité a jejich výklad působil často příliš všeobecným dojmem. Také proto se objevili mnozí kritici, kteří text Malachiášova proroctví označili za podvrh z konce 16. století. V pozadí falzifikátu byla prý snaha ovlivnit průběh tehdejších papežských voleb. Toto vysvětlení by se mohlo zdát

logické, kdyby slovní formulace určené papežům 19. a 20. století nebyly tak pozoruhodně přesné a odpovídající skutečnosti.

Papežové 20. a 21. století

Pius X. (1903-1914) neboli "Ignis ardens" (Planoucí oheň) se zapsal do historie jako reformní papež. Zemřel na prahu první světové války (planoucího ohně) 20. srpna 1914.

Benedikt XV. (1914-1922) má přídomek "Religio depopulata" (Zpustošené náboženství). Je to zajímavé vyjádření, když uvážíme, že v té době proběhla první světová válka a v Rusku se k moci dostali komunisté.

Pius XI. (1922-1939) byl charakterizován formulací "Fides intrepida" (Víra bez bázně). Sama podstata křesťanské vírouky se tehdy ocitla v ohrožení ze strany nastupujícího fašismu a komunismu. V Itálii se dostal k moci charismatický Mussolini a Vatikán na novou situaci reagoval mnohými ústupky. Když v roce 1935 vpadla italská vojska do Habeše, Pius XI. nejen že neprotestoval, ale dokonce ani nebránil italským biskupům vyhlásit ji za svatou. Až později dospěl papež a další církevní hodnostáři k hořkému poznání pravé tváře fašistické ideologie. Pius XI. zemřel v únoru 1939 jen několik měsíců před začátkem druhé světové války.

Pius XII. (1939-1958) s přídomek "Pastor angelicus" (Andělský pastýř) nastoupil do úřadu v předvečer největšího krveprolití v dějinách lidstva. Někteří historikové kritizují Pia XII. za proněmecký postoj a tiché přecházení kruté válečné reality, vyvražďování židů, apod. Sami židé však uvádějí, že Vatikán v součinnosti s biskupy zachránil přes 850 tisíc lidí židovské národnosti a nedávno byla pravděpodobně definitivně potvrzena informace, dle níž v roce 1944 pověřil Hitler generála elitních jednotek SS Karla Wolffa únosem papeže, protože ho považoval za příliš přátelského k židům. Wolff však rozkaz Vůdce odmítl vykonat a Pia XII. naopak osobně varoval.

Jan XXIII. (1958-1963) "Pastor et nauta" (Pastýř a námořník) byl před svým zvolením patriarchou v Benátkách, tedy ve městě námořníků. Na jeho popud byl svolán pro katolickou církev velice významný 2. vatikánský koncil.

Pavel VI. (1963-1978) označený jako "Flos florum" (Květ květů) měl ve svém erbu tři lilie. Předsedal druhé části 2. vatikánského koncilu.

Jan Pavel I. (1978) neboli "De medietate Lunae" (Z poloviny měsíce) byl konkláve vybrán za papeže 26. srpna 1978, když na obloze zářil přesný půlměsíc. Zemřel pouhých 33 dnů (měsíc) po svém jmenování. V letech 1937-1958 působil v diecézi Belluno (Bel Luno - Krásný Měsíc).

K Janu Pavlu II. (1978-2005) se váže přídomek "De labore solis" (Z námahy slunce), což se někdy vykládá jeho neúnavnou činností doprovázenou častými cestami do celého světa. Ještě výstižněji však působí fakt, že Karol Wojtyła se narodil během zatmění Slunce 18. května 1920. A rovněž v den jeho pohřbu 8. dubna 2005 nastalo (v jižní, střední a částečně i severní Americe) zatmění Slunce.

Benedikt XVI. - Sláva olivy

Na 111. místě ze 112. zapsaných prorockých popisků je uvedeno vyjádření "Gloria olivae" (Sláva olivy), což by mělo být označení nové zvoleného papeže Benedikta XVI. Joseph Ratzinger, který je širokou veřejností přijíman s kontroverzními pocity, si své nové jméno nemohl vybrat lépe. Je totiž známo, že olivová ratolest je jedním ze symbolů sv. Benedikta z Nursie (480-543). A kromě toho jsou jednou z kongregací benediktínského řádu tzv. Olivetáni, založení roku 1313 blahoslaveným Bernardem Ptolomei. Otázkou samozřejmě zůstává, zda si Ratzinger toto jméno nevybral záměrně, aby tak naplnil prorocství, které i jemu musí být dobře známo. Důvodů, proč se německý kardinál rozhodl tak, jak se rozhodl, může být samozřejmě vícero. Například 16. dubna, v den jeho narozenin, si katolická církev připomíná smrt sv. Benedikta Josefa Labre, francouzského potulného mnicha, který v 18. století během posledních 13 let svého života navštívil všechna důležitá poutní místa Evropy.

Sám Benedikt XVI. krátce po svém zvolení uvedl, že svým jménem hodlá symbolicky navázat na pontifikát papeže Benedikta XV., který vedl církev v neklidných dobách 1. světové války. Připomenul i postavu svatého Benedikta z Nursie a vyznal se z toho, že jej jako svého přímluvce prosí o pomoc. Je zajímavé, že se zde objevuje právě souvislost s válečným obdobím. Holubice s olivovou ratolestí je totiž nejznámějším symbolem míru. A pokud budeme brát obsah Malachiášova prorocství vážně, tak právě mír bude po skonu současného papeže za velmi dramatických okolností přerušen. Nedělejme si iluze, Josephu Ratzingerovi je už 78 let a od příchodu posledního papeže nás tak mohou dělit pouhé roky nebo dokonce měsíce.

Poslední papež

Poslední 112. zápis v seznamu papežů se od ostatních odlišuje tím, že nenesé žádné označení. Autor své prorocství zakončil tímto konstatováním: "Během extrémního pronásledování svaté římské církve bude sedět na stolci "Petrus Romanus" (Petr Římský), který bude pást své stádce uprostřed mnoha soužení; po jejich skončení bude město na sedmi pahorcích zničeno a obávaný Soudce bude soudit svůj lid. Konec." Městem na sedmi pahorcích nemůže být myšleno nic jiného než Řím. Většina interpretací tak celkem logicky dochází k závěru, že je tím oznámen příchod apokalypsy a soudného dne. Ovšem zda-li je tento výklad správný, na to si musíme ještě nějaký čas počkat.

Zpracováno podle:
(Prophecy of St Malachy)